

В Антарктиду на іменини...

Ідучи по життю, простий хлопець із Корця Павло Тарасович і гадки не мав, що свій 35-й день народження зустрине не у колі рідних та знайомих, а в Антарктиді серед полярників, на лоні вічної мерзлоти, серед пінгвінів і стане відомою людиною не лише у нашому краю.

Нещодавно в парку імені Шевченка в Рівному відкрили незвичайний для польського краю пам'ятний знак, присвячений чотирьом науковцям-полярникам краю (див. фото), котрі в різні часи працювали на полярній антарктичній станції імені Вернадського. Ініціатором його встановлення був корчанин Павло Тарасович. Нині він живе і працює в обласному центрі. На острові Таліндез, де знаходиться українська станція, він потрапив у складі експедиції у тридцятирічному віці.

– З Павлом Тарасовичем ми були пристрасними радіодіюбителями і займались в одному радіогуртку, – згадує Олег Шульгін. – А коли стало відомо, що він із Севастополя на судні «Горизонт» уже відправився до Антарктиди, то кілька діб «убив», щоб зв'язатися з ним по радіозв'язку. Лише з допомогою рівнянина Олександра Міха попід небесами зринув телеміст Корець-Ріо-де-Жанейро. Тоді менеджер зв'язку – біолог експедиції Павло Тарасович вперше відшвартувався від

берегів Туреччини. Далі судно рухалося Середземним морем та екватором. Подорож полярників затягнулася на сорок днів.

– Розпочав свою омріяну подорож до Антарктиди Павло наприкінці минулого сторіччя, а завершив у нинішньому, – сміється Олег Іванович. – Він пристрасний радіодіюбитель. Ще у шкільному віці на республіканських змаганнях з цього виду спорту за чотири години встиг встановити 100 зв'язків з юними операторами всіх областей України і з першого заходу виконав норматив другого розряду для дорослих. Згодом Павло Михайлович став кандидатом у майстри спорту та очолив Рівненське обласне управління Ліги радіоаматорів України. Після закінчення Корецької СШ№3, юнак не кинув улюбленого захоплення, удосконалював його навчаючись у Львівському зооветеринарному інституті...

– Відстань від тієї полярної станції до серця рідної України – Києва становить 15000 кілометрів, – конста-

тував мені Павло Михайлович, – коли випадково зустрілися на Всеукраїнських змаганнях з мотокросу на Жадківській трасі поблизу Корця. Там вічна мерзлота і вічна крига, – казав він, – яку не зіпсувала людина. На роботу туди відбирали, як космонавтів. Недарма авторитетну комісію, яку довелось проходити, очолював космонавт Леонід Каденюк. У нашу команду з сотні бажаючих було зараховано лише восьмеро, решту складала уже бувших полярників. І це не випадково. Зима і літо в Арктиці не для прогулянки. За метілі бувають такими, що зрівнює снігом усі дахи будівель містечка, тому відлучатись від житла і місця роботи дозволялося лише парами при наявності засобів зв'язку та іншої амуніції для порятунку. Зв'язок з навколишнім світом лише по радіозв'язку. Освітлення забезпечувалося цілодобово «дизелем». У розпорядженні команди був склад неторканих продуктів, комплектів обладнання, спальних мішків, радіостанцій тощо. Одним сло-

вом, що в суворих умовах потрібно для життєдіяльності невеликого колективу. Згідно міжнародної конвенції заборонялось сюди завозити нові види тварин, аби уберегти фауну і флору шостого континенту від хвороб пінгвінів та іншої живності, що там водиться. Під час літа на круїзних пароплавах цей край щорічно відвідує до тисячі туристів паломників із США та Австралії. Їх гостинно зустрічають і проводжають. Серед них були і великобританці, котрі у свій час передавали Україні свою станцію «Фарадей». Вони були з захопленням від господарювання на ній, і в наших хлопців, що жити в затишних чисто прибраних приміщеннях і по кімнатах ходили в тапочках.

– Пригадую гості цікавилися переданими ними повними запасами віскі та джину...

Відносно свят та іменин відмічали і як на Великій землі, тільки в межах дозволеного, бо такого як «сухого закону» тут не було. Відбувались урочистості в колі друзів та співробітників, а ще по сусідству з екзотичними пінгвінами, альбатросами і крачками...

Після більш як однорічного перебування на південному полюсі Павло Тарасович повернувся в рідний край, маючи при собі записник полярника, чисельні фото- і кіноматеріали та враження...

Андрій ПАВЛОВСЬКИЙ